

РЕШЕНИЕ

№ 31370

гр. София, 25.09.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 80 състав, в
публично заседание на 18.09.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Виржиния Петрова

при участието на секретаря Цветелина Заркова, като разгледа дело номер **25** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл. 172, ал. 5 от Закона за движението по пътищата (ЗДвП).

Образувано е по жалба на С. В. Г.-ЕГН-[ЕГН], от [населено място], подадена чрез адв. Р. Т. от САК, срещу Заповед №ГРАМ1371501 от 14.12.2024г., издадена от младши автоконтрольор в отдел „Пътна полиция“- П., ОД МВР-П., с която е приложена принудителна административна мярка по чл.171, т.1, б.б от Закона за движение по пътищата, а именно – отнемане свидетелството за управление на МПС, но за не повече от 18 месеца.

В проведеното по делото заседание, жалбоподателят не се явява, не се представлява. В писмено становище процесуалният представител на жалбоподателя адв. Т. моли за уважаване на жалбата, като акцентира на прекратеното наказателно производство спрямо Г.. Моли за присъждане на разноски по списък.

Ответникът – младши автоконтрольор в отдел „Пътна полиция“- П., ОД МВР-П. не се представлява. Представя се писмено становище от гл.юрк. К. П., която моли процесната заповед да бъде потвърдена, тъй като е доказано извършеното нарушение. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, установи следното:

На 14.12.2024г. около 12.06 часа С. Г. управлявал лек автомобил "Б. Д." с рег. [рег.номер на МПС] на АМ Т.. На км 57+200 в посока [населено място], в 12.01ч. на водача Г. била извършена проверка за употреба на наркотични вещества с „Д. тест“ 5000, номер ARSD 0035, при което уредът отчетел положителен резултат за наличие на опиати.

На жалбоподателя е издаден талон за медицинско изследване номер 270073. Съставен е АУАН № 3276040 от 14.12.2024 г. за нарушение на чл. 5, ал. 3, т. 1 от ЗДвП. С оглед съставения АУАН, като е приел, че са налице материалноправните предпоставки на чл. 171, т. 1, б. „б“ ЗДвП, младши автоконтрольор в отдел „Пътна полиция“ при ОД МВР-П. е издал процесната Заповед №ГРАМ1371501 от 14.12.2024г., с която на С. В. Г. е наложена ПАМ отнемане свидетелството за управление на МПС, но за не повече от 18 месеца.

В хода на настоящото дело е прието Постановление за прекратяване на наказателно производство от 20.08.2025г. по ДП №484/25г. по описа на РУ-П., пр.пр.№7593/25г. по описа на РП-П.. Същото е образувано, за това, че на 14.12.2024г. Г. управлявал МПС-лек автомобил "БМВ Х7 Д." с рег. [рег.номер на МПС] на АМ Т. и на км 57+200 в посока [населено място], в 12.01ч. му била извършена проверка за употреба на наркотични вещества с „Д. тест“ 5000, номер ARSD 0035, при което уредът отчетел положителен резултат за наличие на опиати. В хода на разследването била назначена химико-токсикологична експертиза, от заключението на която е видно, че при имуноаналитичното изследване е установено наличие на опиати-кодеин. Вещите лица посочили, че присъствието на кодеин в биологичните проби на лицето са вследствие на употребен лекарствен продукт като концентрацията му в кръвта е по-ниска от терапевтичната област на лекарственото вещество. Наказателното производство е прекратено именно на тези основания.

Съгласно експертизата, в представените за изследване проба от кръв и урина, взета от лицето Г. на 14.12.2024г., не се установява наличие на алкохол (етанол), наркотични и/или упойващи вещества, а се установява наличие на кодеин, вещество, намиращо се в Списък II от Наредбата за реда за класифициране на растенията и веществата като наркотични към ЗКНВП, както и парацетамол и метамизол.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е допустима, а по същество е основателна.

Процесната заповед е издадена от компетентен орган, в предвидената форма и при спазване на административнопроизводствените правила.

Съгласно чл. 170, ал.1 от АПК в тежест на административния орган е да установи съществуването на фактическите основания, посочени в оспорения акт, както и изпълнението на законовите изисквания при издаването му.

В случая събраните по делото доказателства опровергават констатациите на административния орган, послужили като фактическо основание за налагането на принудителната административна мярка.

Правното основание на процесната принудителна административна мярка е чл. 171, т. 1, б. "б" ЗДвП. Според посочената разпоредба, който управлява моторно превозно средство с концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 на хиляда, установена с медицинско и химическо лабораторно изследване или с изследване с доказателствен анализатор, или с друго техническо средство, определящо съдържанието на алкохол в кръвта чрез измерването му в издишания въздух, или след употреба на наркотични вещества или техни аналози, установена с медицинско и химико-токсикологично лабораторно изследване или с тест, както и който откаже да бъде проверен с техническо средство или с тест, изследван с доказателствен анализатор или да даде биологични проби за химическо изследване и/или химико-токсикологично лабораторно изследване - до решаване на въпроса за отговорността му, но за не повече от 18 месеца; при наличие на изследване от кръвна проба или изследване с доказателствен анализатор по реда на чл. 174, ал. 4 установените стойности са определящи; Относимата към разглеждания случай хипотеза е свързана с управлението на МПС след употреба на наркотична вещества.

Редът, по който се установява употребата на наркотични вещества или техни аналози, е посочен в

Наредба № 1 от 19.07.2017 г. за реда за установяване концентрацията на алкохол в кръвта и/или употребата на наркотични вещества или техни аналози. Според чл. 3, ал. 1 от Наредбата /в приложимата към датата на проверката редакция/, при извършване на проверка на място от контролните органи концентрацията на алкохол в кръвта се установява с техническо средство, а употребата на наркотични вещества или техни аналози – с тест. Съгласно чл.6, ал.9 от Наредбата концентрацията на алкохол в кръвта и/или употребата на наркотични вещества или техни аналози се установява въз основа на показанията на техническото средство за установяване концентрацията на алкохол в кръвта или на теста за установяване употребата на наркотични вещества или техни аналози в случаите на отказ на лицето да подпише или да получи талона за изследване, при неявяване в определения срок на посоченото място или при отказ за изследване с доказателствен анализатор и/или за даване на проби за изследване. Когато с тест е установено наличие на наркотични вещества или техни аналози, полицейски орган съпровожда лицето до мястото за извършване на медицинско изследване и вземане на биологични проби за химико-токсикологично лабораторно изследване /чл.7, ал.2/.

В случая направеният при полицейската проверка тест действително е отчел употреба на наркотични вещества, което е дало основание на административния орган да пристъпи към издаване от заповедта за налагане на мярката. Жалбоподателят обаче е дал биологична проба, която е изпратена и изследвана в Химикотоксикологична лаборатория и според резултата от изследването се установява наличие на кодеин, както и парацетамол и метамизол. Посочено е също така в заключението на ХТЕ, че кодеинът е вещество, принадлежащо към групата на опиатите, с изразен антитусивен ефект, който се прилага в комбинирани препарати с аналгетично действие, които се отпускат без лекарско предписание. В настоящия случай се приема подобен произход на наркотичното вещество кодеин, поради наличието на съставки от комбинирания препарат паракофдал /кодеин, парацетамол, метамизол, кофеин/.

При така депозираното писмено доказателство-Постановление за прекратяване на наказателно производство от 20.08.2025г. по ДП №484/25г. по описа на РУ-П., пр.пр.№7593/25г. по описа на РП-П. и заключението на цитираната в него химико-токсикологична експертиза съдът намира, че не се установява оспорваният да е управлявал на 14.12.2024г. МПС след употреба на наркотични вещества или техните аналози, респ. да не е съобразил поведението си с нормата на чл. 5, ал. 3, т. 1 пр. 2 ЗДвП, каквото нарушение му е вменено с обжалваната заповед. Този факт следва да се съобрази, с оглед нормата на чл. 142, ал. 2 АПК.

Предвид така установения нов факт, независимо от законосъобразността на оспорената заповед към момента на издаването ѝ, към настоящия момент следва да се приеме, че не са налице предпоставките за прилагане на процесната ПАМ - не се установява в случая оспорваният да е управлявал МПС след употреба на наркотични вещества, което обуславя отмяната на обжалваната заповед като постановена в противоречие с материалноправните норми.

При този изход на спора жалбоподателят има право на разносните по делото - платено адвокатско възнаграждение в размер на 1000.00 лв.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2 АПК, Административен съд София – град, III отделение, 80 състав

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ по жалбата на С. В. Г.-ЕГН-[ЕГН], от [населено място], подадена чрез адв. Р. Т. от САК, Заповед №ГРАМ1371501 от 14.12.2024г., издадена от младши автоконтрольор в отдел „Пътна полиция“- П., ОД МВР-П., с която е приложена принудителна административна мярка по чл.171, т.1, б.б от Закона за движение по пътищата, а именно – отнемане свидетелството за

управление на МПС, но за не повече от 18 месеца.

ОСЪЖДА Министерството на вътрешните работи – ОД МВР-П. да заплати на С. В. Г.-ЕГН-[ЕГН] сума в размер на 1000 лева за разноси по делото .

Решението не подлежи на обжалване.